

The eDisciple

A new weekly teaching email.
Gain new insight into the
stories and teachings of the Master every week.

Rabbi Yeshua's criticism of the Pharisees seems harsh but is actually similar to discussions commonly found in Jewish legal texts.

Traditions of Men

"Neglecting the commandment of God, you hold to the tradition of men." He was also saying to them, "You are experts at setting aside the commandment of God in order to keep your tradition." (Mark 7:8-9)

The Master criticized some of the Pharisees for neglecting the commandment of God in order to observe a tradition. He formulated His criticism with two parallel statements. The two rebukes seem virtually identical, but on closer examination, they reflect two different aspects of concern:

1. Neglecting the commandment of God, you hold to the tradition of men.
2. You are experts at setting aside the commandment of God in order to keep your tradition.

In the first criticism, Rabbi Yeshua charged the Jerusalemites with neglecting the commandments of the Torah for the sake of keeping tradition. In other words, their interpretation of the Torah caused them to lose sight of some of the larger, more important directives of Torah. In any field of human interest, rapt attention to a particular set of details might easily result in a loss of perspective where one "cannot see the forest for the trees." For example, the theologian who works out all the fine nuances of a systematic theology might be, at the same time, a nasty husband and negligent father.

In the second criticism, Rabbi Yeshua charged the Pharisees with intentionally prioritizing a particular interpretation of theirs above a conflicting commandment from the Torah. In other words, when they encountered a situation where an obligation to a commandment contradicted an established sectarian precedent, they opted to

De eDiscipel

Een nieuwe wekelijkse onderwijs e-mail.
Verwerf elke week nieuw inzicht in de
verhalen en leringen van de Meester.

Rabbi Yeshua's kritiek op de Farizeeën lijkt hard, maar is eigenlijk vergelijkbaar met discussies die gewoonlijk gevonden worden in Joodse wetteksten.

Tradities van Mensen

"Terwijl jullie het gebod van God negeren, houden jullie vast aan de traditie van mensen." Hij zei ook tegen hen: "Jullie zijn experts in het terzijde schuiven van het gebod van God om jullie traditie te behouden." (Marcus 7:8-9)

De Meester bekritiseerde sommigen van de Farizeeën voor het veronachtzamen van het gebod van God om een traditie in ere te kunnen houden. Hij formuleerde Zijn kritiek met twee parallelle uitspraken. De twee berispingen lijken vrijwel identiek, maar bij nader onderzoek weerspiegelen zij twee verschillende aspecten van bezorgdheid:

1. Terwijl u het gebod van God negeert, houdt u vast aan de traditie van mensen.
Jullie zijn experts in de Tradities van Mensen
2. t terzijde schuiven van het gebod van God om jullie traditie te behouden.

In de eerste kritiek beschuldigt Rabbi Yeshua de Jeruzalemiten van het verwaarlozen van de geboden van de Torah omwille van het behouden van de traditie. Met andere woorden, hun interpretatie van de Torah zorgde ervoor dat zij enkele van de grotere, meer belangrijke richtlijnen van de Torah uit het oog verloren. Op elk gebied van menselijke interesse kan de aandacht voor bepaalde details gemakkelijk leiden tot een verlies van perspectief, waarbij men "door de bomen het bos niet meer ziet". Bijvoorbeeld, de theoloog die alle fijne nuances van een systematische theologie uitwerkt, kan tegelijkertijd een nare echtgenoot en nalatige vader zijn.

In de tweede kritiek, beschuldigde Rabbi Yeshua de Farizeeën ervan dat zij opzettelijk een bepaalde interpretatie van hen boven een tegenstrijdig gebod uit de Torah stelden. Met andere woorden, wanneer zij een situatie tegenkwamen waarin een verplichting van een gebod in tegenspraak was met een gevestigd sektarisch precedent, kozen zij ervoor om hun

allow their sectarian rule to supersede the commandment. This second criticism is the more serious of the two. A person might inadvertently neglect a particular commandment while upholding a certain interpretation of another commandment, but to intentionally set aside a commandment for the sake of upholding a sectarian rule implies willful disobedience.

These criticisms do not infer a blanket condemnation or disregard for Jewish law or tradition. On the contrary, the Master criticized the tradition of the Pharisees only when He believed that their application of the law ranked matters of ritual sanctity and ceremonial concern above moral and ethical concerns. By all indications, Yeshua and His apostles walked in accordance with the body of Jewish tradition and legal rulings of their day, deviating only when necessary for the sake of according compassion and dignity to human beings.

Gospel readers typically assume the opposite. From a casual reading of the Gospels, it seems that Yeshua and the apostles chafed against Jewish tradition and continually tangled with the Pharisees over legal rulings. This impression results from reading the New Testament outside of Judaism rather than within Judaism. The Gospels record the conflict stories only because conformity to the rest of Jewish tradition can be assumed. Since the gospel writers were themselves practicing Jews, they felt no need to record all the stories about Yeshua and His disciples doing normal Jewish things according to the normal Jewish way. An incident from the life of the Master became memorable and worth recording when He deviated from the Jewish norm. No Jewish writer would feel compelled to record page after page about Yeshua doing the same things every Jew did.

The same is true in the Mishnah and Talmud. Those volumes of Jewish law primarily record points of conflict, not conformity. Page after page of legal dispute might create the impression that no consensus ever existed among the sages, but instead, the reader understands that the arguments are internal, within Judaism, not in contradiction to Judaism. We should read the Gospels with the same assumptions. The Master's argument with the Pharisees about handwashing sounds similar to the legal argumentation that constitutes the seemingly endless pages of the Talmud.

sektarische regel te laten prevaleren boven het gebod. Deze tweede kritiek is de ernstigste van de twee. Iemand kan onopzettelijk een bepaald gebod veronachtzamen terwijl hij een bepaalde interpretatie van een ander gebod handhaaft, maar opzettelijk een gebod terzijde schuiven om een sektarische regel te handhaven impliceert opzettelijke ongehoorzaamheid.

Deze kritiek impliceert geen algehele veroordeling of veronachtzaming van de Joodse wet of traditie. Integendeel, de Meester bekritiseerde de traditie van de Farizeeën alleen wanneer Hij geloofde dat hun toepassing van de wet zaken van rituele heiligheid en ceremoniële zorg boven morele en ethische zorgen plaatste. Alles wijst erop dat Yeshua en Zijn apostelen wandelden in overeenstemming met het geheel van Joodse traditie en wettelijke regels van hun tijd, alleen afwijkend wanneer dat nodig was om medeleven en menselijke waardigheid te tonen.

Evangelie-lezers veronderstellen gewoonlijk het tegenovergestelde. Uit een vluchtige lezing van de Evangelieën, lijkt het dat Yeshua en de apostelen zich verzetten tegen de Joodse traditie en voortdurend in conflict raakten met de Farizeeën over wettelijke regels. Deze indruk is het resultaat van het lezen van het Nieuwe Testament los van het Judaïsme in plaats van vanuit het Judaïsme. De evangelieën vermelden de conflictverhalen alleen omdat overeenstemming met de rest van de Joodse traditie kan worden verondersteld. Omdat de evangelieschrijvers zelf praktiserende Joden waren, voelden zij geen noodzaak om alle verhalen over Yeshua en Zijn discipelen, die normale Joodse dingen doen volgens de normale Joodse manier, op te tekenen. Een incident uit het leven van de Meester werd memorabel en de moeite waard om op te tekenen wanneer Hij afweek van de Joodse norm. Geen enkele Joodse schrijver zou zich gedwongen voelen om pagina na pagina op te nemen over Yeshua die dezelfde dingen deed die elke Jood deed. Hetzelfde is waar in de Mishnah en de Talmud. Deze delen van de Joodse wet leggen voornamelijk conflictpunten vast, geen overeenkomsten. Bladzijde na bladzijde van juridisch dispuut zou de indruk kunnen wekken dat er nooit een consensus tussen de wijzen heeft bestaan, maar in plaats daarvan begrijpt de lezer dat de argumenten intern zijn, binnen het Jodendom, en niet in tegenspraak met het Jodendom. We moeten de Evangelieën met dezelfde veronderstellingen lezen. Het argument van de Meester met de Farizeeën over het wassen van de handen klinkt vergelijkbaar met de juridische argumentatie die de schijnbaar eindeloze bladzijden van de Talmoed vormen.